

עלון החטיבה
גבעת חיים



עלון חיים

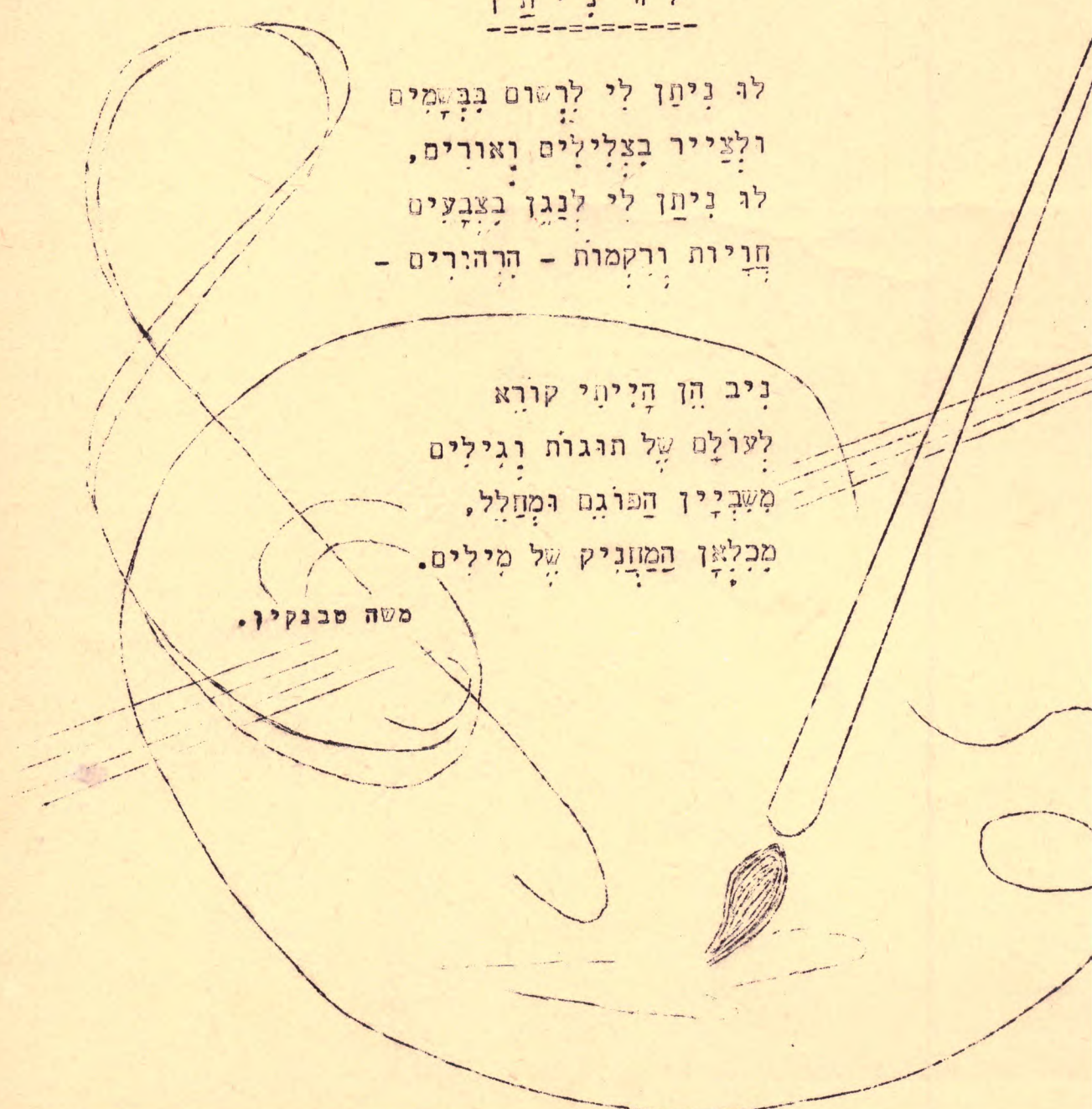
יום א', ו' עבת תשכ"ד 22.12.63 עלון מס. 3/126

לה ניתן

לה ניתן לי לרשום בבקמים
ולצייר בצלילים ואורים,
לה ניתן לי לנגן בצבעים
חיות ורקמות - הרהורים -

ניב הן הייתי קורא
לעולם של תוגות וגילים
משבזיו הפוגם ומחלל,
מכלאו המזניק של מילים.

משה סבנקין.





המערכת



"להיות או לא להיות" שאלה שאל המלט על עצמו, חזרה על עצמה בשבועיים האחרונים וניצבה במלוא חריפות משמעותה, על "עלומים", עתון החטיבה. ולאור שאלת החד-לון או קיום העלון, הורדו מסדר היום כל אותם אירועים חגיגיים ונעימים, והשאלה "להיות או לא להיות", תפסה את מקומה ביסוד המרכזי של העלון הפעם. חג חנוכה על כל מופעיו ורחשיו נשכה, ובעל כורחנו נדחקנו לערב-ה-קודש בחול. נזעקנו לטהר את העלון מן ההאשמות שהוטחו כלפיו, ולצרף אותו מאש הביקורות שחרכה כל יסוד טוב בקיומו.

בעלון הפעם כלולים 2 מאמרים. האחד הוא: מדור "בחברה", הנערך הפעם בצורת רטז'ה המכסה לדעתנו את רוב הדעות והביקורות שנשמעו לאחרונה, אם יש מקום ון בחברה אם לאו. תשובה טובה לכל אותן ביקורות, תוכלו לקרוא ברשימה: סרים אנו מקור למחשבה ויסוד להתרשמות? המופיע במדור "דף למחנך". ודאי ד שאין שני המאמרים האלה יכולים לכסות ולסתום את הגולל שנמער. ואי-שם די חדרים ודאי עוד מתרוננות להן שיחות, המבקרות ושוללות את עצם קיומו העלון. משום כך אין בדעתנו לסיים בהעלאת הנושא, וודאי שיהיה לזה המשך בעלונים הבאים והדיט לכך עוד יהדהדו זמן רב על גבי העלון ובשיחות החו-של החברה.

אך לתקופה זו חרשו לנו להעלות ולו במעט מזעיר את דעת המערכת כפי שהיא נפת לפנינו. לראשונה נביא לשם מימוש, ציטטה מאחד המבקרים, שטיעונו מו-ברפורטז'ה בעלון. הוא טוען כך: "לעלון אין קיום, מכיון שאין הוא ממלא יעדו - אין הוא כלי ביטוי של החברה". כשעומדת לפנינו ציטטה כזאת, יכו-אנו לטעון שהמבקר הוא מבקר כרוני, שהביקורת לשם ביקורת היא דבר קודש. וכל חלקה טובה, ולומר על כל דבר את היפוכו, והרי זה משובח. איננו מ להכנס כאן לפרטי פרטים, אם זה נכון מה שנאמר. אולם נצא מתוך הציטטה ה יסודית, שהמבקר לא עמד עליה. מה זו חברה? חברה הרי זו אני, הוא, נו, כולנו הרי זה הרכבה של החברה. העלון לא בשל ו. העלון יצא, הוא למען החברה. והעלון לא שלנו, אלא שלי, שלו, ושלנו. לא אנו מעוניינים ה עלון, אלא כולנו - החברה. והרי תאמרו, שמאמר המבקר נכון. אין העלון את יעדו, כיון שכולנו, שאנו, איננו מתבטאים בו. ואם נביט בהשלחה על ח החברה, הרי גם היא לא ממלאת את יעודה, גם בה לא באים כל החברים לי-יטוי. ובכן חברים נביט על עצמנו ונאמר איזו מין חברה אנחנו? וכי יש בה הפרט לא בא לידי ביטוי? אם באספות החברה ואם בבטאונה? וכי יש חברה חוכן חיים כמונו שאין לה כלי ביטוי, שאין לה רצון עז שדבריה ופעולו-ייכתבו ויונצחו על גבי דפי נייר ודפוס. נגביה עינינו ונביט בפרספקטי-ותר רחבה על החיים. היש מקרה שחברה לומדת, חברה מושחתת על ערכים אי-לוגיים, על ערכים רוחניים כשלנו, שתאמר לעצמה שאין בתוכה חברים, שיש מ להביע מחשבות וסייגים בכתב, הרי כל חברה, אגודה, קבוצה, ענין בטאו-ושחת מתוך אינטרס הבנה וחיוב, מצד כל פרט בתוכה. על כן חמוה ומפליא יותר, הביקורת שהושמעה בהברתנו, ואנו תקוה כי בימים הקרובים

נמשיך ונאיר את יתר דברי הביקורת, על מה שנאמר הרכב כותבי המאמרים ב-
 50% מחבורי העלון נכתבים ע"י חברי הועדה. ו-50% ע"י אנשים מבוגרים".
 כן ברור הוא לכולנו, כי באין מאמרים לעלון, העלון לא יוכל להופיע. אך
 וס מה יש אזלת יד כזו מצד החברה, עד כדי הכרזה כי יש לבטל את העלון,
 ווא כה הכרחי לחברתנו, וזה ברור. היות ובשיחות החברה לא באים לידי ביטוי
 פר רב של חברים. מדוע איפוא אין נשמעים דבריהם, על גבי העלון? מדוע אין
 ארים שמותיהם מתחת למאמרים. למה הפחד והביטנות מפני חתימת השם תחת המא-
 . האם אותם חברים המתבישים בדעותיהם יכולים בחדרי הדרים ובהסתודות לומר
 את דבריהם? לשם מה האיומים על חברי ו. העלון "אנו מסכימים לתת את המאמר
 נאי שלא יופיע השם". הרי נוכל להרחיב את היריעה ולומר, כי באין נכונות
 ד החברה להכין מסיבות, הרי שכל עומס העבודה מוטל על אותה ועדה מסכנה.
 י שקיימות שתי אפשרויות בלבד. 1) לבטל כל פעילות חברתית בחברה. 2) להעזר
 וחות מן החוץ (קרי: גומרי ביה"ס), וכן הלאה ביתר הועדות.
 אנו נודה כי זהו אות קלון לחברה שמגיעה למצבים כאלה. משום שבליט ברירה
 עדות שואפות לפעול. שואפות להכין מצע חברתי, להכוונת חיו החברתיים וה-
 בותיים, של היחיד בתוכנו ולמנוע ממנו שעמום חברתי המביא לתוצאות מזיקות
 בד. ברור לכולנו הוא, כי טוב שישנה ביקורת. כי טוב שהחברה מגיבה. אולם
 ביקורת הבונה פעילות, ביקורת המוסחת על יחסים הדדיים, השואפת אך לעזור
 בנות את הועדות. הרי המרחק רב עד אין קץ לבין הביקורת ההרטנית, הכופרת
 ורך פעילות חברתית, שכל מעיניה נתונים לחוסר יחסים הדדיים ולאי אימון
 די.

ו. העלון נבחרה ע"י החברה. הועדה מורכבת ברובה מחברים, אשר זמנם הפ-
 י, אינו פנוי לעת מצוא. אשר אינו נתון להכנת העלון בלבד. ובודאי שלכל
 ד מתוכנו יש אלף תעסוקות חיוניות אחרות. הרי לא יהיה הוגן אם נצא במערך
 מצות כנגד הועדה, ששלושת העלונים האחרונים מראים לא אזלת יד וחוסר נכו-
 ת, כי אם שאיפות לעמוד במשימה שהוטלה עליה בחברה. שאיפה לשפר ולתקן את
 ית העלון ומבנהו, על מנת שיביא מקור הנאה וביטוי לכלל החברה. עד כה נמ-
 ים אנו רק בראשית דרכנו. ב-3 עלונים אין נכנסים עדיין למטרת קבועה, של
 יה פועלת. הרי עד עתה לא היה ממי לרכוש נסיון, לא היה ממי לקבל מטורת,
 לקבל את תורת עריכתו והכנתו של העלון. הועדה החלה בראשית דרכה ללא כל
 יד ממשי. ואם הגענו לזה שבשליש הראשון יצאו 3 עלונים, שמתוכם נסקפים
 י פעם הרצון להעלות את רמת הכתיבה ושיפור המבנה. הרי קשה שלא לעמוד
 יהה ובפליאה מול גל הביקורות. מדוע לא לעזור לוועדה שתצליח, מדוע יש
 לקבוע מסמרות: "לא יהי עלון!"

היו גם כאלה שהטמיצו את מעטרת העלון. ולאור זאת ברצוננו לשאול: האם
 ה מעטרת באה לו. עלון עם נסיון בעיטור וציור עלונים? האם קבלה, או הי-
 לה הכשרה מתאימה לצורך זה? וכי זו אשמתה שלא קיבלה כל יסוד ובטיס מנס-
 ה של מעטרת קודמת. היא החלה ממה שאנו מכנים "נקודת אפס". מדוע זה לא
 ו לה להבשיל ולרכוש נסיון תוך כדי עבודה בעלון. מדוע זה יש צורך לקטול
 מהתחלה. הרי לו אותם חברים שביקרו אותה, ידעו כמה זמן ומחשבה היא מס-
 ה עד שהעלון זוכה לראות אור. כמה זמן משעותיה הפנויות, נתונות ומוקד-
 לעיטורו ויצורו של העלון. מדוע שלא נראה הכל באור בהיר, חיובי, באור
 . ונאמר את האמת: קשה להניח שיש עוד מספר רב של חברים בחברה המסקיעים
 מיטב זמנם הפנוי למען החברה. ההיפך מזה הוא הנכון, ונוציא מסקנות לאור

ברפורטז'ה הובעה גם ביקורת על המדר: "פרחי החודש". ברצוננו להדגיש ש-
ל המדורים הקיימים הם אך פרי של חיפושים וגיפושים, למציאת דרך, תוכן,
נורה לעלון. שתענה על דרישות החברה, שתספק ותהנה את החברה. משום כך קשה
זוא ולבקר מדור, משום שבעיניך הוא לא מוצא חן, אולי בעיני אחר הוא כן
מצא חן. אנו שואפים להמציא דפוסים חדשים לעלון, על מנת שכולם ימצאו בו
ניז.

ולסיכום: ברצוננו לומר שאם כל מה שנכתב בעלון זה, קשה לעבור לסדר היום
לי שיהיו לזה הדים נוספים ומתמשכים, הן בשיחות החברה הקרובות, והן בעלו-
ים הבאים. על מנת שנוכל לתקן את מה שעוות, על מנת שהחברה תוציא מסקנות
זהר ולצרוף כל חלקה טובה, שחרכה בנו אש הביקורת.

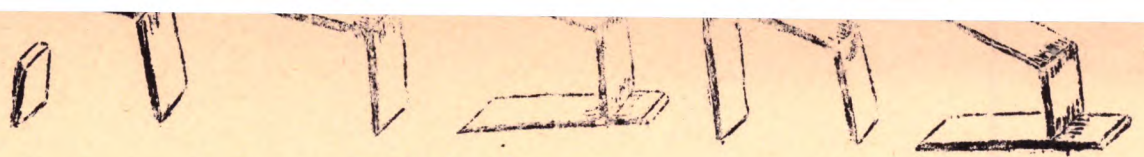
כדי שלא לדבוק ולדוש בנושא אחד בעלון, רואים אור בעלון גם יתר המדורים
בועים. ראשית לא פסחנו על שליש שחלף, וסיכומיו מתמשכים על פני כמה עמו
ים בעלון. בן חידשנו את המדור "הופ-עברנו..." המביא לאור וסוטה לפנינו
נ פעילות החטיבה בשליש הראשון. "עניני דיומא" דן הפעם (לאור מה שנכתב
'ומן המשק), בענין שיחוף פעולה, בין שכבת נעורים לבין ו. קשר, בקשר לאי-
ץ החיילים. לאור מספרם הרב של חיילינו, הגיעה העת לדון על בעיה זו ביותר
נינות. גם הדי העזרה של כיתה י"א לבית ג'וברין, שכמעט ונשכחה, מובעים ב-
'ון. כתבנו הנודד "נודד" הפעם לרפת וסוקר את רשמיו, מסיכומי השנה של הר-
נ וכן על מכוון החליבה החדש. כמו כן הבאנו הפעם 2 מדורים חדשים. א) "פינת
דריך" שמטרתו ראיון וסקירה על פעולות המדריך בתוכנו. ב) "תגובות והצעות"
דור זה מתכוונים אנו להקדיש מקום בו החברים שיש ברצונם להגיב על צורה
בנה העלון וכן על פעילות החברה, יוכלו להביע את דעתם במדור זה. כמו כן
שר להעלות הצעות לשיפורים בחברה ובעלון, לדוגמא: "מדוע אין ימי ספורט
זכבה" וכו', "כ"כ מופיעים הפעם יתר המדורים: "על ספרות ואמנות", "מפי הצ-
רים שבינינו", "אל תבלבל את המוח".
אנו תקוה שתהנו מהעלון, ונמצא שפע של הדים ותגובות מצדכם בגליון "עלו-
ם" הבא.

שלכם מ.ע.

ת ג ר ב ו ת ו ה צ ע ו ת

מדור חדש ששמו מעיד על כוונתו. והפעם נעלה הצעה מצדנו וברצוננו ל-
וע חוות דעת בכתב בעלון הבא. היש מקום לדעתכם במדור חדש ב"שלומים" שיי-
רא "מדור הספורט", בו אנו מתכוונים לשמוע סקירות ואירועי ספורט בחטיבה
במשק. את הצעותיכם שלחו למערכת בהקדם על מנת שנוכל לפרסמם בעלון הבא.

מ.ע.



ע ל ו ן כ ן א ר ל א ? ...

(רפורטז'ה")

לאור הביקורות שהושמעו לאחרונה, לגבי העלון, מעלים אנו רפורטז'ה, שת...
וה סיכום קצר ותמציתי לגבי מספר דעות הכוללות וחושפות פחות או יותר, את
לל הדעות בחברה. היה זה בשעות המאוחרות של הערב, סובבנו לנו בינות לצר...
ים במזג אויר סגרירי. את "קרבתנו" צדנו" בצריפיהם כשהם מכורבלים בחדרי...
החמים. היצבנו לפניהם את השאלות הבאות:

מה דעתך על העלון, האם רואה אתה הכרה בהופעתו, ואם לאו מדוע?
האם המדורים הנוכחיים משביעים רצון, ומה כדאי להוסיף עליהם ומה לגרוע?
האם שיתופה של השכבה הבינונית מספק או היה רצוי להגביר את השתתפותה?
החברים שנשאלו חיוו דעתם על חלק מן השאלות.

עדה, כיתה י"א - אני חושבת שחברה כשלנו, שאינה מתבטאת בשיחות חברה,
יהיה להתבטא בעלון. החברים צריכים להיות מעוניינים ומוכנים לכתוב כספונים
יהם. כי סוף כל סוף העלון משמש אותם ולא רק את חברי המערכת. שיתופה של
שכבה הבינונית צריך להתבטא בסקירת המאורעות החולפים בה. לפי דעתי, צריך
עלות נושאים לויכוח, שאינם דוקא אקטואליים להבדתינו, אלא נושאים עיקריים
ור "פרחי החודש" אינו מעניין ואם אז רצוי לעשות זאת בקיצור. כ"כ יש להכ...
ס מדור בו יוכנסו תאריכים חשובים של אותו החודש.

איתן, י"ב - לעלון אין קיום, מכיוון שאין הוא ממלא את יעודו - אין הוא
י ביטוי של החברה עד כה. 50% מהעלון נכתבו ע"י חברי הועדה ו50% ע"י אנ...
ם מבוגרים. נראה לי שהחברה אינה מרגישה צורך להתבטא בעלון לכך צריך לבטל...
חנה מ. י"א - לעלון יש מקום בחברה; וחייבים אנו להמשיך להוציא. אולם

שתדל לעלות את רמתו ולהגביר את מספר הכותבים. אחוז הכותבים בתוך שכבתנו
חטיבה כולה, קטן יחסית ומעט הכותבים שישנם, הרי הם קבועים כמעט. חשוב
ם אנשים מחוץ לחברתנו יכתבו לעלון כי זה מוסיף ומגוון, אך אין זה פוטר
החברה מלכתוב. רבים פוטרים עצמם בטענות שאינם יודעים, ואין על מה לכ...
ב. ודאי יש גם כאלה שחבל להם על זמנם הפנוי. כל הטענות הללו, אין להם

ום בחברתנו. העלון הוא שלנו וזה אומר שכל אחד מתוכנו, צריך לתת את מה
וא יכול וחייב לתת. יש לסלק את האדישות והאי אכפתיות ויש הכרח להיות
טוי בביקורת בעלון שישקף את החיוב והשלילה בחיי החברה שלנו. היה כדאי
ת בעלון מין במה לויכוחים על נושאים שונים בחיינו. אפילו להרחיב זאת
י שיתוף חברי מסק בויכוחים הללו. לקחה לדוגמא מאמר של חבר מסק שיטמט

קודת מוצא לאותו ויכוח. כמובן שאפשרויות דנושאים יש הרבה. יש עוד להוסיף
זו בקשר לצוות עצמו. ראשית היה רצוי לשלוח את המעטרת לקורס. שנית היה
ני שיהיה אדם בחברה שידע להדפיס. הדבר יקל מאוד על עבודת הצוות. לפני
זיים, קשה לעשות זאת, מבלי לומר כמה מלים, לאחתם "מבקרים" שקולם נשמע
י כיתה כמעט. מלאכת הקטילה קלה בלי כל ספק. ובאותה צורה שהיא נעשית,

גם מאוד לא חברית ולא מועילה. הביקורת היא דבר חיובי, אולם ממנה ועד
טילה רב המרחק, יש ביקורת בונה ויש ביקורת הרסנית. קטילה היא ביקורת
נית. לבסוף אני מקווה שכולנו נלמד לרמות בעלון, דבר חיובי ומועיל. רק

זנה, כיתה י' - צריך עלון, כדי שיטמט במה לביקורת על החברה ומקור לביטוי
היחיד בתוכה, אולם אם החברים לא מתבטאים, ורוב זכותביים הם מחברים שאינם
שייכים לחברתנו, אז אין מקום לעלון. המדור "פרחי החודש" אינו מעניין, צריך
להכניס מדור כמו "הופ עברנו" לסיקור מאורעות החטיבה במשך החודש.

הערת המערכת: ברצוננו להוסיף משהו בשולי הדברים

שנאמרו לעיל. נושא זה שמהו הפעם נושא מרכזי, לא י-
כול להיות מכוסה כל צרכו, ובודאי דברים רבים עוד
ייאמרו, לכן אנו מציעים בפני החברה להמשיך בויכוח
הזה גם בעלונים הבאים, על מנת שנבוא לידי הבנה בין
כלל החברה. רק שלישי עבר והדרך עוד ארוכה. והרי מעלון
לעלון, נלמד ונשפר, כי כך נוכל להביא את העלון
לידי ביטוי ההליכים והמאורעות בחברתנו.

מ.ע.

ליוצאים

הופ עברנו...

ט כ ב ת נ ע ו ר י ם



עדת חברה: שיחת חברה ראשונה היתה
יכום מחנה הארגון. לאחר מכן, נערך
יון חריף על הטרנזיסטורים, והתעוררו
עיות על סויון. הוחלט להוציא את הט-
נזיסטורים משטח הצריפים. הוחלט על
סדר מחודש של עבודת הבוקר. הועלתה
וכנית הכרת האזור: א) הרצאה של ראש
מועצה על עמק חפר. ב) ההיסטוריה של
מק חפר. ויכוחים על מאמרים שונים
פעולות. סקר ישובים - סיכום השלה"ב
ל כיתה י"ב וסיכום הסקר של כיתות י'
י"א בישובי האזור. באופן כללי, אפשר
ציין שהפעילות היתה על רמה די נאותה.
שוב התעוררה בעיה של פעילים ולא פעי-
ים). ישנה אומנם פעילות, אך היא רק
ל פני השטח. זוהי פעילות למען הפעי-
ית ולא יותר.

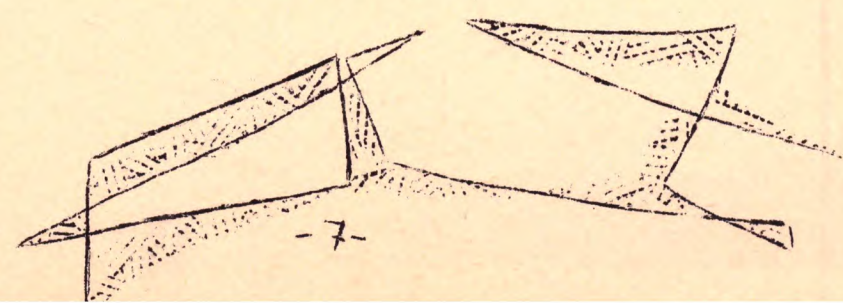
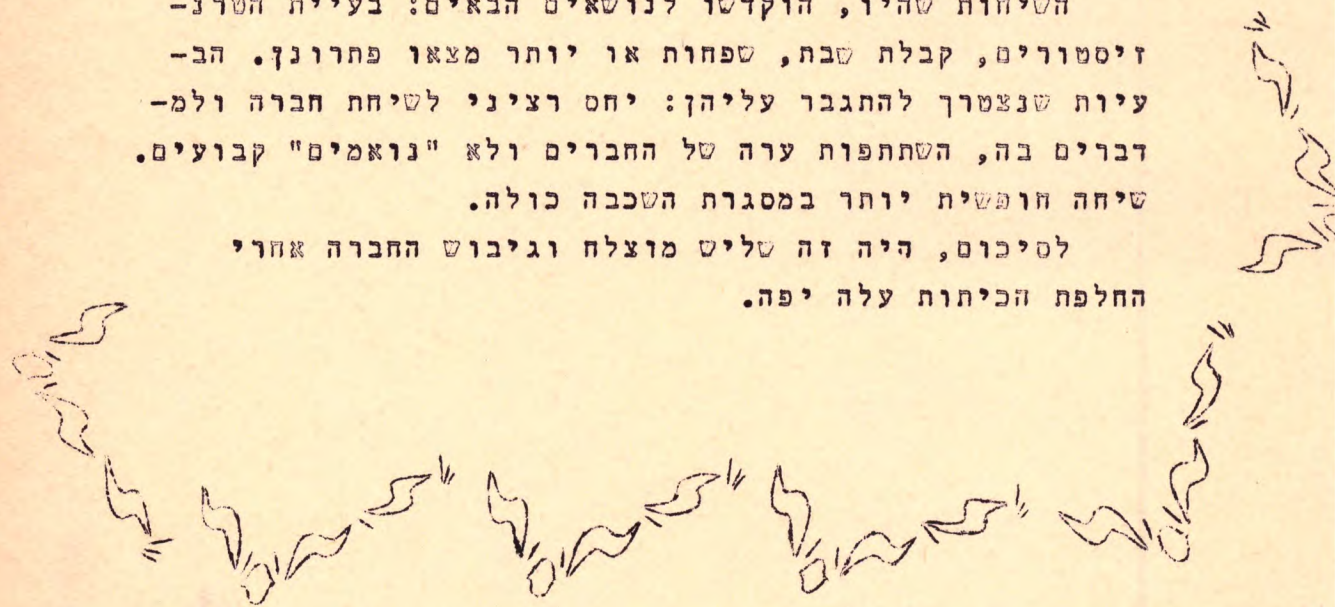
גדת תרבות - באופן כללי התא היה פעיל. הצוותות גם השנה לא הגשימו את התק-
ית שאלו בהם, וכל העול נפל על חברי הועדה. השירה החלשה ואי השתתפותם של
החברים - פוגם במסיבות. נוסף לכך ישנו עוד גורם פוגם והוא, הפרעות של
גה חבר'ה מוצאים לנכון לקלקל תמיד את האווירה.

גדת עלון: היה נסיון לשתי בועדה גם חברים משכבה בינונית, נסיון זה לא
היה יפה מסום שחומר משכבה בינונית יכולים אנו להביא לבד ביתר מהירות. הופ
3 עלונים במשך השלישי, וביחס לשנים קודמות זהו ממוצע גבוה. הוסקעה הרבה
ודה בעלונים. אך שוב התעוררה הבעיה של ביטוי העצמי של החברה. רבים מן

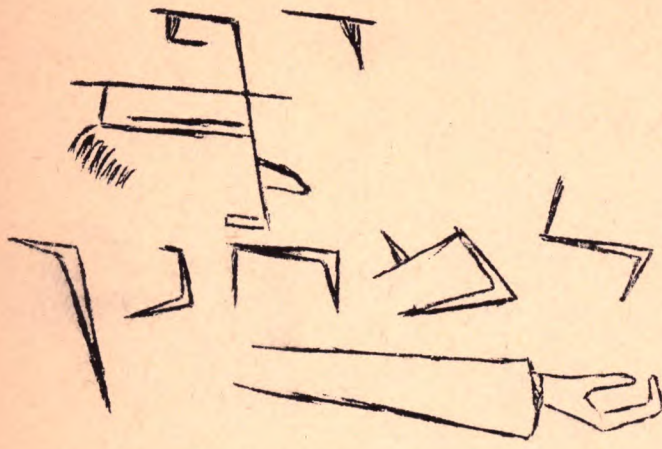
באופן כללי יש לציין שהיה זה שלישי פורה.
ת. חרבות: המסיבות שהיו הן: (1) ערב פתגם, מסל ומכתם. (2) מסיבת אלף לילה
 (לה. 3) ערב סיני (משותף לכל החטיבה) (4) חצרו של קיבוץ. (5) מהפכת אוקטובר.
 על מסיבות עיקריות אלה, היו לנו: פגישה עם השכבה באיחוד, פגישה עם מע-
 מיכאל, וערב שמח במחנה האירגון. רובם של המסיבות היו מוצלחות וכמעט בכל
 ששי היה חוכן. עם כל ההצלחה, נתקלנו בשתי בעיות שנצטרך להתגבר עליהן.
 - הפרעות במסיבות. והשניה חוסר השתתפות ואי הענות. בקשר למקרה הראשון,
 ישנם רבים שבאים למסיבות בכוונה כדי להפריע ובחוסר יחס רציני למסיבה,
 שהמסיבה צריכה להיות בידור ובילוי הערב, הרי צריך להשאיר מקום גם ל-
 הרציני יותר, מכיון שגם לבידור שלנו צריך להיות טעם כלשהו, אנו מצדנו
 נדלים לעניין את החברה ואין זו צורה לבוא ולקלקל את המסיבות שהכנו במאמץ.
 קה השני, של חוסר השתתפות ופעילות, אנו מנסים לשתף בשיטת הצוותות ככל
 אשר יותר חברה, אך תמיד נשארים כמה חברים חפשיים מכל הכנות ואחרים לעומת
 עסוקים יומם ולילה. כל אחד יכול לתרום למפעל המשותף את חלקו ותרומה זו
 חשובה מאוד לחברה. מחוץ ל-2 גורמים אלה יש לומר שהמוראל במסיבות הוא
 והשירה והריקודים עמדו על רמה גבוהה.

ג. ח ב ר ה

בשליש זה לא נערכו פעולות רבות, כיון שנמצא לו-
 עדה מארגן רק לפני שבועות מספר. עומדת לפנינו תכנית
 נרחבת שכוללת שיחות חברה על נושאים שונים כמו: דמות
 שיחות החברה, בעיות אקטואליות, בעיות מדיניות, כגון:
 הממשל הצבאי, בעיות התפוצות וכו'.
 השיחות שהיו, הוקדשו לנושאים הבאים: בעיית הטרנ-
 זיסטורים, קבלת שבת, שפחות או יותר מצאו פתרון. הב-
 עיות שנצטרך להתגבר עליהן: יחס רציני לשיחת חברה ולמ-
 דברים בה, השתתפות ערה של החברים ולא "נואמים" קבועים.
 שיחה חופשית יותר במסגרת השכבה כולה.
 לסיכום, היה זה שלישי מוצלח וגיבוש החברה אחרי
 החלפת הכיתות עלה יפה.



חסרים אנו מקור למחשבה ולהתרשמות?



כאורה, מה טעם בעלון בחברה מצומצמת שלנו, בה כל איש מרבה להפגש עם רעהו, הניתנות הזדמנויות לרוב לשוחח, להחליף דעות ורשמים? מה נוכל לכתוב שאיננו יודע מכבר, שיהיה בו מן החידוש? למה להתלבט בהבעת דעות פרטיות, בהגנה לעיונות שאולי לא יתקבלו על דעת רוב החברים? מה טוב להבלע בתוך הכלל גדול ולסגור את הלב ואת המוח על מניין ובריחו.

ולא כן הוא. אמנם מובנת אכזבתם של החברים הטורחים בעריכת העלון, כאשר נתבעים לתרום מפרי עטם משיבים את פניהם ריקם, כאשר נוצר הרושם, כאילו העלון - אין חפץ בו והוצאתו הבל. וכן מובן שעל רקע חוסר נכונותה של החברה גשורת דבר של ממש למען קיום העלון, צפה ההצעה שנחדול כליל מהוצאתו. אבל אין המציאות שנוצרה לביין הרצוי לנו באמת, המרחק רב. הפסקת הוצאת העלון כזה לאובדן נכס, כמוה כהנמכת קומה של החברה וכל כך למה? טועים החברים הסורים שאין קשר ביין חיי חברה תקינים לביין ביטוי. באותה מידה עצמה שאנו רגילים בחיים מתוך הכרה ולא מתוך טמטום ושגרה, נחוץ לנו הכלי לביטוי. ההתמודדות עם הבעיות, השיקול ונקיטת העמדה - אסור שיסתיימו בהחלפת דברים בעל-פה, אין אם זה שיחה של ארעי בחוג מצומצם של חברים וביין אם זאת שיחה מאורגנת כלל החברה. הסימן והעדות לכך שאומנם גגעו הדברים ללב האנשים, הם המשך ייוון על גבי הנייר, כששהות בידי הכותב לבחון את הדברים מתוך אורך רוח ול-יוון את טיעונו בצורה משכנעת. שלא הרי המילה המדוברת כהרי המילה הכתובה, המילה המדוברת לעתים נפלטת כשאיין היא תואמת בדיוק את כוונת המדבר ואיין א נקלטת כראוי, ואילו הכתיבה מחייבת דיוק והעמקה. והוא הדין לגבי מסירת זמנים וחיות. אם יש ופטפוט יתר מדלדל את החוויה, הרי ביטוי הולם, מסוגנן, שיר את המוסר ואת המקבל כאחד. ואל נא יאמרו חברים ש"אין מה לכתוב". השוני יין זאת תעודת עניות היא. אילו היתה אמת במענה זה, כי אז היינו צריכים שפשו במעשינו ולשאל מה היה לנו, כי היינו כה חסרי טעם הם. אך בטוחני ש-אמת בדבר. היינו - יריעה רחבה ועשירה הם. אם בלימודים, אם בקריאה חפ-ת, אם בחוויה אמנותית, אם בעבודה, אם בטיול, אם בתגובה על מאורעות העו-ת, אם בתגובה על התרחשויות בחברתנו אנו - החסרים אנו מקור ויסוד למחשבה התרשמות? גם היום-יום אינו אפור למי שמתחם בכובד ראש למעשיו וליחסיו סביבתו, סביבתו האנושית וסביבתו הדוממת.

הרבה דברים כדאי להעלות על הנייר, בלי חש-שות ובלוי בישנות, אם רצויים מדורים קבועים, או אם רצוי לרכז בכל פעם חומר סביב נושא אחד מרכזי-בעיה משנית היא. אין הכרח, דומני, לדבק בצורה ת ויחידה של הרכב החומר - העיקר הוא שהחברים יחוש, כי באין עלון, חסר חיוני לגוף הזה שנקרא "חברה".



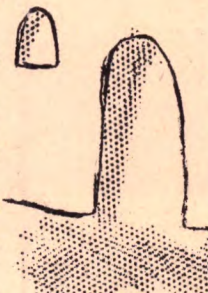


מהדי העזרה לבית-ג'וברין

נכנסנו למסך בהתלהבות כשעל שפתותינו המנון העזרות: "ענן וכוח קדמו פ-
נינו לטאת אתכם בעול...". מסומ מה נדמה לאחדים מאתנו, העזרות חברי מסך
וחברי "השנה השלישית" מצפים לנו זה מכבר וקבלונו בהתרגשות בחוצות המסך.
התמונה הראשונה הייתה סונה במקצת, לא זו בלבד שאנשי המסך לא קידמו פני-
נו בחוצות, אלא במידה וראינו אחדים מהם, הם אף לא הועילו להרים עיניהם
לעברינו. רק ילד כבן 4, שהוא אחד מיניחמת בני המסך, העיף מבט פוזל
אדיש והחזירו חזרה לעבר מכונית הפלסטיק שבידו. הטיגרה בה נחקבלנו בבית
ג'וברין היא אופינית לכל אותם המסכים, בהם עזרת החטיבה באה ברציפות
ברוב חדשי השנה. מסך בית ג'וברין נמנה על סוג המסכים, דוגמת נוה-אור
ואיל, בהם נמצא גרעין חברים והם מאמצים למסך מבוסס וגדול ומקבלים עז-
רה רצופה מטעם החטיבה. מספרם המועט של חברי המסך נראה מיאוס, אולם חברי
בית-ג'וברין אינם מיואסים. אדרבא הפרספקטיבה לעתיד הקרוב די מעודדת.
חברי המסך תולים תקוותיהם בגרעין הנוער העובד, העומד להצטרף תוך השנה
יחצי הקרובים. בפגישה שלנו עם חברי הגרעין, הם נראו מלאי מרץ וחדורי
זמננה. "ישנן אפשרויות נרחבות לשגשוג", אמר לנו חבר הגרעין. ואכן רבות



זן האפשרויות. המסך מוקף 8000 דונם אדמה פוריה, הזועקת לגשם וידיים
מעבדות. תפקידי החטיבה במסך, כך נאמר לנו עם בואנו,
הם העזרה בעבודה (עליה מבוסס המסך) והעלאת הסוראל.
את התפקיד הראשון דומה שמילאנו באמונה ואילו בשני
נכשלנו, והכשלון היה צפוי. התרבות היא הצד החלש
בבית ג'וברין. לוח ועדת תרבות בכניסה לחדר האוכל,
נשאר שומם בכל אותם שבועיים. הפעילות התרבותית -
היחידה (מלבד בחגים) כוללת סרטים ונסיעה להצגות
בלבד. את הערביים מבלים חברי השנה השלישית במועדון
השט-בט וב... אפס מעשה. "אין מה לעשות בערב בחור
הזה", אמר לנו חבר השנה השלישית, ובצדק.



אך אם דימינו בימים הראשונים שחברי בית-ג'וברין צמאים למסיבות
ולערבים שמחים, הרי שבמסך הזמן, נוכחנו שאיננו אלא טועים. לראשונה
ניסינו כוחנו בארגון ערב שמח כללי, ובתמימותנו חשבנו, שלקול צעקות-
נו, יצוצו פתאום כל חברי המסך בזוגות ויצטרפו למעגל הרוקדים, אולם
ללא הגרעין שהופיע במקרה ועוד כחמשה חברים מהשנה השלישית, שבאו לח-
ות בהצגה, לא היינו מצליחים לעלות ברשתנו איש. חברי המסך נכנסו,
נראה, לתרדמה תרבותית וכל זוג עסוק בענייני הפרטיים. היות וחברי
השנה השלישית הם חברי גבעת ברנר ברובם, הרי מתרוקן המסך בימי שישי
קרוב אנשיו לכוון הגדול בקיבוצים. הקטר התמידי עם גבעת-ברנר הוא
עוכרי הפעילות התרבותית בבית ג'וברין, במקום לנצלו לטובה (כפי ש-
זיה ביד חנה).

(המסך בית-ג')

טארגנו, לא הותר לנו אלא "להתגבש" בוי-
 לה הערבית המרווחת, ואומנם נראה שהגי-
 בוש כלל לא הזיק. תשאלו, מדוע חזרנו כל
 כך מרוצים. אני סבור, שחזרנו מרוצים
 משום שהיינו משוחררים שבועיים מעול ה-
 לימודים, ישנו הרבה ובערבים בילינו בכל
 המרץ והתגבשנו בתוך עצמנו. נוסף לכך
 סיפקנו את רצונם של אנשי בית ג'וברין
 בהספקינו הגבוהים בעבודה ובעיקר בדילול
 ובעיטוב סלק הסוכר והטארנו עם טוב לגבעת
 חיים.

צבי מדר (י"א)

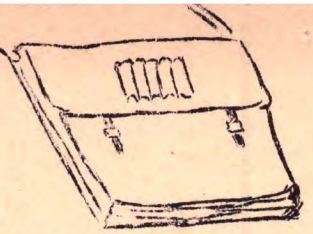


שליש לימודים חלף

שליש לימודים חלף

חל, כיתה י' - הכיתה מחולקת ל-2 בכל המקצועות: הדבר טוב מאוד מבחינה
 לימודית, אך מבחינה חברתית יוצרת החלוקה ל-2 רמות יחס של זלזול מצד התל-
 ידים הלומדים בכיתה המתקדמת יותר לגבי חבריהם הלומדים ברמה הנמוכה יותר.
 פטר לומר שמבחינה לימודית החלוקה מאפשרת לכל אחד את מכסימום התועלת שהוא
 כול להפיק. 2 הכיתות לומדות את אותו חומר, אך המתקדמת לומדת בצורה יותר
 עמיקה. המטמעת עדיין לא בסדר, אך בהטואה לשנה לעברה, המטמעת בכיתה עלתה
 מקצת. מבחינה חברתית יש פגם רציני בכך, שאין לנו הדרכה.
ז טבע, י"א - לעומת השנה שחלפה, חל מפנה במטמעת בכיתה וישנה רצינות
 לימודים. מכינים שיעורי בית ובעיות ההעתקות חוסלו. אך עם כל הרצינות
 הרצון, אין מתח בלימודים. השנה החלו המורים להתחשב מאוד בפעילות החברתית
 לטעם עליה את הדגש, ואילו הלימודים איבדו את העיקר - את שיעורי הבית. י-
 א אמנם שיעורי בית, אך הם מעטים, אינם הולמים בכמותם רמה של כיתה י"א,
 היא בכל זאת השנה השלמה האחרונה ללימודים. גורם נוסף להיווצרותו של אי-
 תח, הוא השיעורים "החופשיים" של הקבוצה השנייה בריאליסטיקה. לאותם תל-
 ידים שלומדים ריאליסטיקה בקבוצה שניה, התרופף המתח כבר מהתחלה עקב אי-
 תן שיעורי בית ויחס של זלזול ואי הערכה למורה ולשיעור. דבר זה אפשר היה
 מנוע לדעתי ע"י בחירת מורה מתאים יותר, וע"י תכנית לימודים השווה לזו
 בכיתה עם הרמה הגבוהה, אך בקצב יותר איטי. טעה אחת בלבד בשבוע של מתמטי-
 ה וטעה של הנדסה זה אינו מספק. הנהלת בית ספר צריכה לקחת לתשומת לב את
 מצב ולשנותו. השנה שלא כבשנים הקודמות יש לנו פעולות חברתיות רצופות וה-
 יסאים שדננו בהם היו מעניינים וחשובים: בעיית גרמניה וכל הכרוך סביבה,
 ירמי החינוך, החברה בקיבוץ, ובעקבות החלטת השכבה על תכנית הכרת עמק חפר-
 יים אנו על החקלאות בארץ וההכרח שבה. הנושא המעסיק היה הכרת הכוכבים, 5
 ונת לפני סיום כל פעולה.

יעון, כיתה י"ב - האוירה בכיתה הרבה יותר טובה ויש לכך כמה גורמים: א)
 ולוקה בלימודים. ב) ישנה הקפדה על השעות החפסיות של כל פרט הממולאות
 בבודה. השנה התווסף מקצוע חדש, מעניין ובעל ערך - העולם הערבי. החוגים
 הם תרמו להטבת האוירה. ישנה טענה של עומס בשיעורים. בחלטה טענה זו

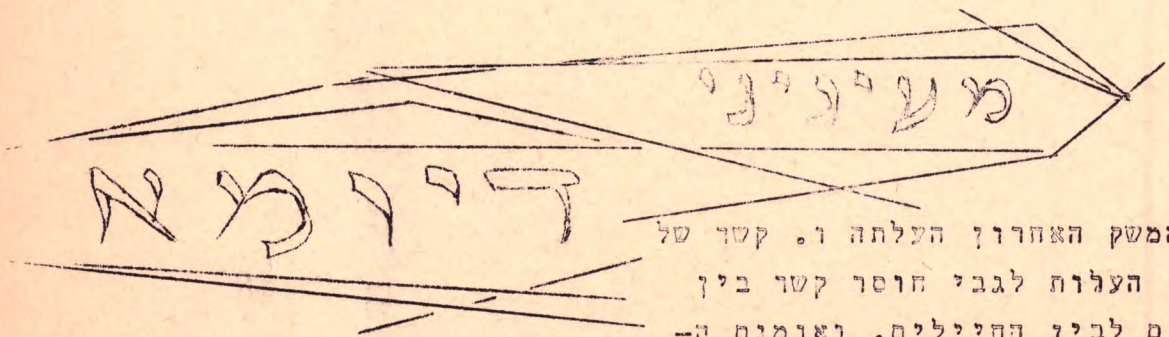
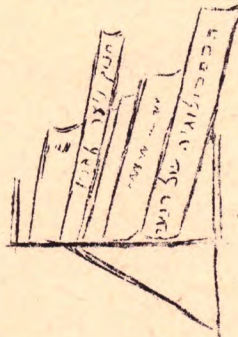


ההדרכה מעניינת, מרחיבה אופקים ושטחי התעניינות.

שנה כמידי שנה החלו, יוצאי קורס המדריכים, את פעילותם בהדרכת הכיתות הצרות. חשבנו לנכון ולמעניין לפנות אל אחד מאלה, בשאלות מספר על הבעיות וזן נתקל מדריך מתחיל. הצגנו למדריך את השאלה: האם ההדרכה שקיבלתם בקורס מדריכים משתלבת במלואה עם ההדרכה בכיתות הנמוכות? - החומר הנקלט בקורס מדריכים הוא ברובו על רמה גבוהה מכדי להעבירו לכיתות צעירות כל כך. הוא יקנה להשכלה כללית והרחבת האופקים עצמם. למדריכים בשטח המעשי, היתה זדרכה בקורס מתאימה בדיוק למה שהמדריך זקוק מבחינת ההדרכה בכיתות! ובכך גנו שאלה נוספת. האם ההדרכה נותנת לך, באופן אישי, משהו? - המדריך עונה וזן מוחלט. "ההדרכה מעניינת, מרחיבה את האופקים, מרחיבה את שטחי ההתעניינות, ה בהחלט כדאי". הקשינו עוד, האם אתה מרגיש שיש מי שעומד מאחורי המדריכים וטיבה בשכבת נעורים? - "מועצת המדריכים" שהוקמה השנה, היא מפעל בעל ערך תי רגיל ועזרתו למדריכים בהדרכה המעשית ובהעלאת רמתם הם היא רבה. אולם כך מגיע השבח, לאותם חברים מהוג הנוער, המטפלים בעניין זה, יותר מאשר ככת נעורים או לחטיבה. אין לומר שהמדריך מרגיש ששכבת הנעורים עומדת מא ריו, אין הוא מרגיש עורף מצד ההנהלה/ביתור מנהיגתה של החטיבה ושל השכבות מוכות.

בקשר לזה, מה היא דעתך, בתור מדריך, הקשר בין שכבת הנעורים והשכבות הנמוכות? "למרות הדיבורים הרבים, הקשר אינו פיק. חוץ ממסיבה אחת או שניים, לא נה עדיין דבר בכיוון זה. גם חוסר הקשר ון השכבות מקשה על פעילותו של המדריך. חר ראיון קצר זה, עזבנו את המדריך הוק ואיחלנו לו הצלחה בשטח ההדרכה, ולמנו איחלנו: יתר הבנה למדריכים, הענות דנו במקרה הצורך, והידוק קשרים עם השכבות הבינוניות.

(דאיין ישראל ה.)

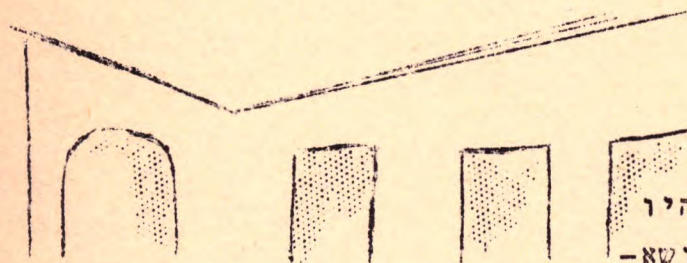


ביומן המשק האחרון העלתה ו. קשר של שק אי אלו העלות לגבי חוסר קשר בין כת הנעורים לבין החיילים. ואומנם העה העת להתיחס ביתר רצינות לבעיה זו. חוסר הקשר מתבטא היטב כאשר חיילים זרים הביתה, להופשות ליל שישי, ובמשק לעתים אין כל תכנית או אירוע כללית ית ברירה נאלצים הם לבלות את ליל שישי בישיבה במועדון או ברביצה במיטת.

בזמן שקיימת שכבת נעורים שהפער הגילי לביין החילים אינו גדול ביותר, ובכל
 אין שום יזמה של שיחוף פעולה. אינני רואה שום סיבה מוצדקת להעדרות הק-
 , לדעתי זו פשוט מסורת שנכנסה בשנים האחרונות, כאשר הניתוק חל, שעה
 תה י"ב גמרה את לימודיה ויצאה ליד חנה. בצורה זו היוותה גוף נפרד מהחיל-
 . ולכן בעיה זו חמורה במיוחד בגבעת חיים, מאחר וידוע, שבמסקים אחרים
 רים שונים במקצת. המסקנה היא, כי על שכבת נעורים ליטול לידיה מסימה זו,
 קידה להנהיג מסורת שתהווה המשך לשנים הבאות. בראש ובראשונה יש לארגן
 בות משותפות ורצופות. להקדיש כמה ערבי שישי "כערב חילים", או מסיבה בע-
 תוכן קל יותר שתאפשר את השתתפות החילים. יש להזמין את החילים לריקודים,
 גן ארוחת ארבע במשותף. ידוע לי שבגבת אף קימת מסורת של טיולים בצוותא
 פלטפורמות בשבתות. בסיכום: לדעתי אם, ובמידה ויהיה שיחוף פעולה, מאליו
 יתהדקו הקשרים, והתוצאה תהיה שביעות רצון הדדית. בדרך זו נוכל לתת לה-
 ם הרגשת בית.

שרה .! (י"ב)

דף לשכבה הבינונית



סיכום של שלישי

כיתה ז' - הלימודים התנהלו כסדרם פקנו את החומר. איחורים כמעט ולא היו מעת השתפרה. בפעולות התחלנו את הנושא-
 ער העובד. נסענו למחנה כיתות ז' של האזור וקבלנו את המצוות. בשיחות הכ-
 עסקנו בסקירה על ספרים ועתונות מפי ילדים וכן בעיות של הכיתה עצמה. מב-
 ה חברתית ישנה עתה התבהרות חלקית וישנה הרגשה של השתלבות בשכבה.
 כום: יש לנו הרגשה שהספקנו את החומר, וישנו הרצון ללימודים.
כיתה ח' - המשמעת בסדר, אך זה תלוי אצל איזה מורה. הלימודים מתנהלים
 רם, אין איחורים והעתקות וגמרנו את החומר לשליש על רמה די טובה, אנו ע-
 ים מאוד מבחינה חברתית והן בשיעורי בית, וישנה הרגשה של מתח. בפעולות
 נו בבעיות אקטואליות וסגנון חיים, התחלנו את הנושא העיקרי שלנו והוא -
 ורה. היו פעולות, שהעלינו בעיות של הכיתה עצמה, ושהחנו עליהם. בשיחות
 תה העלינו את בעיות יחסי העבודה והחברה.
כיתה ט' - החומר לא הושג במלואו במקצועות: תנ"ך, אלגברה, חשבון, היס-
 יה וחקלאות. לא הושג החומר עקב אי מציאת מורה מתאים. המשמעת רופפת, ופ-
 ות הכיתה שהחלו מאוחר, גרמו לכך שלא נספיק הרבה. אנו עסוקים עתה בנושא
 מוגדר, ולרוב בשמיעת סיפור שלאחריו מתעוררת שיחה. שיעורים יש הרבה, וי-
 עם זה ישנה אחריות על השכבה, כך שלמרות הכל ישנה הרגשת מתח.

כיתה ט' קיבלה שעונים חדשים. מאז רבז מקרי התאונות... בעמודי חשמל, עציט
 מסתבר שהם יותר מידי מתעניינים איך "הממזר האדום הזה משיג".





ה ר פ ת



בבוקר לא בהיר אחד, נשאנו רגלינו בואכה הרפתה. "חור" שנפ-
 ער בתכנית ראיונותינו הוא שגרם
 לכך, כי אין כמו הרפתה, המיצרת
 במשך כל ימות השנה, לסתימת "חורים"
 כאלה. הרפתה קבלה את פנינו בקבלת
 אורחים "רפתית" למדי, כשאינה מק-
 פחת אף אחד מחושינו הבלתי רצוניים:
 אפינו ספג "ריח הזבל, ניחוח חציר",
 עם כל משב רוח קל. "אסמינו שמלאו

בר" קרי ערמות החציר. "בהמתנו הפועה", הבורשת בבוקר, נחשפו לעינינו
 הסקרנית ואוזנינו נחרשו מגערותיהם הקולניות של הרפתנים, המזרזים את
 הפרות להכנס למכון החליבה ותוך כדי כך אינם חוסכים מפיהם קללות וחר-
 צות כיד הגידוף הטובה עליהם.

את מרכז הענף "תפסנו" בשעת נסיון נואש "לדרבן" פרה סרבנית. לאחר
 שהסברנו לו מה רצוננו, נתפנה ממלאכתו ובלי שמץ רוגזה, ואף בשמחה גלו-
 יה החל "להוצות" בפנינו על הענף. (מי שהבחין בזמן האחרון את הרמת -
 הראש, הבלטת החזה, החיוך הגאה הנסוך על פניהם של עובדי הרפתה, הצועדת
 במקום הראשון בין ענפי המשק החקלאי, יבין את ההענות המהירה של הנ"ל".
 נת דבריו פותח איש שיחנו בציון השנה החולפת: "יצרנו 945 אלף ליטר
 זלב ומזה שווקנו 800 אלף ליטר (על פי הכמות שהוקצבה לנו-). ייצור
 החלב גדל בהרבה לעומת השנה החולפת, למרות שירד הממוצע לפרה.

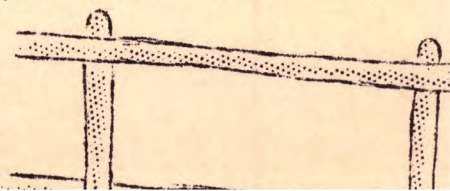
כפי שזכור בודאי לקוראים, הרי עד לפני זמן לא רב היהת הפרה
 'האוליב מספר אחד' של המדינה, אך לפי דברי איש שיחנו מסתבר כי בינ-
 ניים "הושג שלום" ואף נחתם חוזה לסיוע חד-צדדי (של הפרה כמובן).

'תצרוכת החלב במדינה עלתה לעומת זה ירדה הכמות היחסית של פרות ב-
 גושבים וזה מאפשר לנו הרחבת הרפתה בה הוחל כבר בשנה החולפת. למעשה
 'א קימת עתה שוט הגבלה לטווק החלב". מה בדבר תכניות לעתיד? שואלים

ינו. "נו, אלה אינן חסרות כמובן" משיב הוא. "ביטול ההגבלה מאפשר
 'נו הגדלת הרפת ומקוים להגיע בסוף השנה ל-200 חולבות וזאת איננה
 זמילה האחרונה כיון שבסופו של השבון רוצים אנו להגיע ל-2 חולבות
 'מטפחה. בייצור החלב מתכוונים להגיע למעלה ממליון ליטר בשנה הבאה".

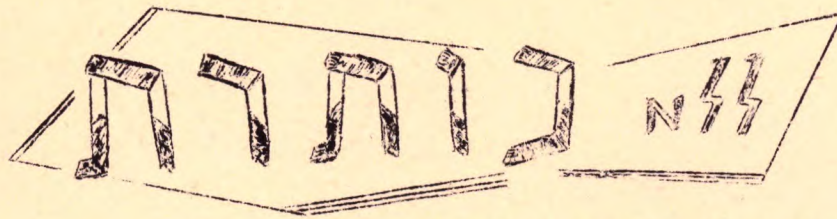
קורא יקר. אם הלאינוך במספרים, נציע לך נחמה בצרת רביט. כיון

טאט רצונך לדעת עד מה בולבלנו והולאינו
 במספרים, יהיה עליך להכפיל את הנתונים של-
 פניך כמה מונים. נוסף לכך התחשבנו בכ (וב-
 עצמנו!) ובהזדמנות הראוונה הצלחנו להתחמק



נידי איס שיחנו באיחולים לבביים לסנה הבצה, אך בכל זאת עוד ני
 רטיס רחמים בפנקסנו: א) לא על החלב לבדו "חיה" הרפת, כי גם על
 ובטר, שתפוקתו הסנה הגיעה למימדים גדולים וחלקו במאזן יהיה ניכר.
 (הונהגה שיטת חליבה חדשה, טבה גדל הספק החליבה בהרבה.
 כסכבר נטארה הרפת מאחורנו ואויר צח החל למלא את ריאותינו, עלה
 נו רעיון מפתיע ומוזר. תגלית נדירה ומיוחדת במינה. לעזאזל! כיצד לא
 בחנו בזאת עד עתה: הלא הפרה היא בעל חי! הלא גם היא נושמת ואוכלת -
 דיוק כמונו. והרי אנו התרגלנו לראות בה אך מכונה, הבולעת הומר גלם
 מפיקה תוצרת. מוזר, באמת מוזר... ובעצם הלא אין ראייה זו רחוקה מן
 ומציאות: את הפרה המבויתת "מטכללים" ממו כמו כל מכונת ייצור אחר, ואף
 ת המרעה, זה טמריב עתה את סוליות נעלינו החוצות אותו לרוחבו, אף
 ותו גזלו מן הפרות ועמו אבדו את תנועותיהן החפזיות ומאז נ ימת האויר
 צח, ועדיין נותרה להם. נו, אז תגידו בעצמכם: אלה חיים אלה?

כתבנו הנוודד.



מה קוסם לי במקצוע הקבצן

בכיתה י' התבקשו התלמידים להגיש חיבור על הנושא:
 "מה קוסם לי במקצוע ה...". לאחר שליש של לימוד כללי
 דקדוק וחיבור. הרי לפניכם אחד החיבורים. שימו לב להז-
 דחות הנפסית עם האדם העמל, פרי חינוך מרכסיסטי סוציא-
 ליסטי מתמיד.

חיבור: מה קוסם לי במקצוע הקבצן?

- ראשי פרקים: א) מה החשיבות במקצוע קבוע (פתיחה).
 ב) מה חשיבותו של מקצוע הקבצנות באופן מיוחד.
 ג) מה קוסם לי במקצוע הקבצן?

בחיינו המודרניים התוססים, רבה החשיבות במציאת מקצוע בחיים. מקצוע
 בוע מעניק אפשרויות, מתווה דרך לחיים ומעניק להם מטרה ברורה ומוגדרת
 מה שחסר כל כך לנוער בימינו). המקצוע שבחרתי, הוא מקצוע הקבצן. נודעו
 לדעתי, חשיבות מרובה דוקא בחיים המודרניים. בשנים האחרונות נעשה כ-
 דוע יצור קמצן ואנוכי האיננו מתחשב בזולתו. דמות הקבצן, המופיעה לעי-
 נו בכל מקום כסמל בקרת הרחמים והצדק, מפתחת בקרבו את חוש הנדיבות ורו-
 הלב ואח האזנה לצרות הזולת. מה גם שנאמרות לעתים קרובות דרך כנוו
 לא הבעה ומפתחות בדרך זו גם את טעמו האמנותי. דמותו המיוחדת של הקבצן
 היא כולה מלאה רומנטיות ופיוט בבלויי סחבותיה ובידה המושטת, מוסיפה
 ימד מיוחד לרחוב המודרני, היצוק מביטון קר ורעשני. היא מזכירה לעובר
 צב את הגלות ואת הימים הרחוקים, ובכך מחממת את ליבו ומביאה לו מעין
 יוחה. מקצוע קבצן קוסם לי באופן מיוחד מכיוון שמפתח את כושר המשחק
 זמנטומימה, שהם מכשורנותי הבולטים ביותר, כמו כן הייתי רוצה לבחור
 מקצוע הקבצן כיון שזהו אחד המקצועות הרווחיים ביותר.



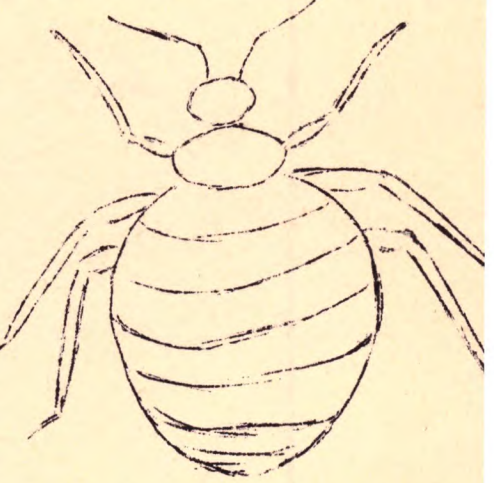
ספרות - ואמנות

ש ש ש : חובר ע"י מיאקובסקי והועלה ע"י התיאטרון החיפאי.
(העולם הישן גווע - אך גרוע ממנו העולה החדש)

ההצגה מורכבת מ-2 חלקים: ההווה (שעכשיו הוא עבר) - רוסיה בתקופת הנא"פ, תיד בשנת 1997 ברוסיה. בתחילת המחזה מתואר טוק, אנו רואים בו את הבור- הזעירים, שהרימו ראש עם מדיניות ההפשרה שרתירה להם לעסוק במסחר החפצי צרה את עמדותיהם מבחינה כלכלית וחברתית. במעמד זה, אנו נפגשים בגיבור זה כינורקין - צעיר אשר התעיף מהמהפכה, פועל החושק בחיים נוחים ומשתדך פחה זעיר בורגנית. בעקבות השידוך, מוצגת גם תמונת החתונה. תמונה בה ארת אורגיה של שכרות שלוחת רסן, המשקפת את מגנון התקופה והחברה. החתונה יימת בשריפתם של משתתפי החתונה השכורים. שריפה זו מסמלת את גויעתו של לם הישן.

בחלקה השני של ההצגה מועלית רוסיה כפי שתראה בעתיד, בשנת 1997. כה זו נפתחת בתמונת הצבעה אלקטרונית, הדנה אם להפשיר אדם קפוא שנמצא ירות בנין, אדם זה הוא גיבורנו כינורקין. מתקבלת ההחלטה להקימו לתחיה. הפשרתו, מתגלה פשפש תוצרת 1928 המחיל מיד לזחול ולברוח. מתארגן חפוש ב והפשפש נתפס ונכלא בגן החיות. באותו כלוב מוכנס כינורקין בהסכמתו, לשמר את הפשפש בחנאים טבעיים (עליו להעקץ יום-יום ע"י הפשפש) לאחר אשו הרופאים להצילו מהרגלי עברו.

בתיאור ההווה, מצטיירת הבורגנות הזעירה בכל שפלוחה ורמתה הנמוכה. כמו כן מועלים נציגי השלטון - הפרולטריום, כאנשים גסי רוח ובלתי מוסריים. בתיאור העתיד מצטיירת רוסיה מהסוציאליזם מתגשם בה במלואו. זוהי תקופה בה הכל אלקטרוני והאנשים איבדו את האנושי שבהם, והפכו למכונות. כל התכונות האנושיות נעלמו ובמקומן באה הסטריליות, חוסר הסבל וחוסר ההנאה. לעומת התקופה הקודמת, בה אנשים סבלו, אך ידעו טעמן של הנאות, תאוות ויצורים. מסקנתו של המחבר הנובעת מכאן, היא - שאמנם לא טוב היה בתקופה בה הסוצ- יזם לא התגשם, אך גרועה ממנו היא תקופת העתיד - בה הסוציאליזם מתגשם. התקופות אנו רואים את פשפשותו של האדם: בהווה (העבר) - רואים אנו שפלוחו של האדם וקטנותו מבחינת התנהגותו, דרך חיו ומחשבתו. בעתיד - הופך לפשפש לעומת המכונות ושכלולי הטכניקה. הוא הופך להיות אפסי. משמעותו של שם ההצגה, והציר עליו סובבת ההצגה. ההצגה משולבת בסרטים מנטריים, המראים את מהלך המהפכה ברוב תפארתה. כל שלב נראה תחילה על ולאחר מכן באור אחר - באור המציאות, על הבמה. ההצגה מהנה מאוד, הן מבחינת טכניקת הבימוי המשוכללת, הן מבחינת ההומור המשחק והרעיונות.



הצעירים שבפינתנו

מראות אמריקה בעיני בת משקנו השנה שח

ם לך עירית החמודה!!!

רב חודות לך על מכתבך היפה שכתבת לי, הוא היה באמת יפה. ביקשת טאספר איך אנו חיים באפריקה, ראשית אספר לך על ביה"ס. אל תשאלי איזה מין בית, מרביצים בו ומושכים באזניים, זה ממש איום, אבל הארץ-ישראלים עשויים וכית לכן לא מעיזים לגעת בהם. המורים יודעים שהארץ-ישראלים לא חונכו מכות. יש לי מורה יהודי, הוא מאוד חובב ארץ-ישראלים. אם אני לא מבינה ו מילה בזמן קריאת סיפור אז הוא תיכף מסביר לי, זה נהדר לא? קיבלנו את ודות החודשיות ואני הרביעית בכיתה למרות הצרפתית שלי. אני רוצה לעבור מסי"ה"ס לפני שתחשבי שרק מושכים באזניים כאן באפריקה. אספר לך קצת על ף שאנו עושים כאן. אנו ממש מכירים עולם חדש וחיים אחרים. עושים הרבה לים בברוס ורואים איך שהאפריקנים חיים, באיזה עוני ובאיזה דלות, ממש נות. אבל למרות העוני והדלות שלהם, הם כל היום שמחים ושרים. אם את רוצה יכולה להסביר לך מדוע הם שמחים, ובכן הם מסתפקים בכל מה שיש להם, ולכן כל היום שמחים ומאושרים. אנו גם רואים מראות נפלאים כמו שראית בסרט את ל למשל. עוד כמה זמן אנו נתכוננים לנסוע למקום רחוק מעיר, מקום שנמצאות החיות: אריות, פילים, ג'ירפות, איילות ועוד. הרבה הרבה, בקיצור כל הח- שנמצאות באפריקה. חוץ מכל הטילים היפים והנפלאים, אנו גם מכיפים ב- כה ומשתזפים כהוגן, אל תבהלו אם נבוא אליכם בעוד 8 חודשים שחורים. הנ- מזמין לפעמים אליו את כל הילדים לארמון, בקיצור, עושים חיים.

מחברתך ענת המתגעגעת לשוב לארצנו.
ענת גולן.



שיר לחנוכה

סביבונני מסתובב סביב,
סביב בלי הרף קופץ,
רוקד, אך לפתע נעמד.
אז לקחתיהו בידי,
וסבבתי אותו עוד מעם
והנה ברח פתאום!
חפשתי ומצאתיהו
ופרצתי בצחוק.
אמרתי לו: סביבון חמוד אתה,
מהיום והלאה אקרא לך חמודי
ומאז כל סביבון שיש לי: אני קורא לו:
חמודי שלי.



עומרי (ג')